

tolkes anderledes, end ikke af den højtærede Justitsminister, saa længe kunne vi ikke være tilfredse dermed.

Jeg kunde ønske at rette et eller to Spørgsmaal til den højtærede Minister. Hvis Lovforslagets Paragraffer skulde blive gennemførte, vil saa Ministerens Opfattelse være den, at kun saadanne Samfund, som ligefrem i deres Trosbekendelse have Forbud mod Ed, skulle være fritagne, plus Fritænkerne, medens de, der høre til andre Samfund, ville være indbefattede under Pligten til at aflægge Ed? Jeg har forstaaet den højtærede Justitsminister saaledes, at dette sidste er hans Opfattelse, og i saa Tilfælde vilde jeg ikke finde, at der var stort Fremskridt i denne Paragraf. Den ærede Justitsminister omtalte før, at det vilde være uheldigt, hvis det i en Straffesag skulde være afhængigt af de Forklaringer, der afgives i Retten, hvilket Udfald Sagen faar, naar Vidnerne maatte være fritagne for at aflægge Vidneed.

Men lad mig tage et Eksempel. Sæt, at der er tre, som gøre sig skyldige i samme Forbrydelse, og der er to Vidner mod hver af dem. De to Vidner, der fremtræde mod den ene, tilhøre et Samfund, som ikke har noget Forbud mod Edsaflæggelse, og de aflægge derfor Ed paa, at vedkommende har begaaet det og det. Mod den anden fremtræder ogsaa to Vidner, som imidlertid tilhøre et Trossamfund, i hvis Trosbekendelse det er forbudt at aflægge Ed. De afgive derfor en Forklaring uden at være forpligtede til at aflægge Ed paa den. Over for den tredje møde derimod to Fritænkere, og de blive som saadanne fritagne for Edsaflæggelsen. Tror da ikke den højtærede Justitsminister, at hver af disse vil blive dømt til samme Straf, naar Forseelsen i øvrigt er ens og Vidneforklaringen er ens, til Trods for, at der ikke er aflagt Ed paa Vidneforklaringen over for de to? Jeg tror ikke, at nogen Domstol vil gøre nogen Forskel i saadanne Tilfælde, og jeg mener heller ikke, at det burde ske. Men naar en Domstol kan dømme Forbrydere baade naar der aflægges en Vidneforklaring, der er edfæstet, imod dem, og naar et Vidne paa Grund af sin religiøse Opfattelse eller fordi han er Fritænkter og hverken tror paa Gud eller Djævelen, ikke kan aflægge Ed, hvorfor kunne vi da ikke gøre Skridtet fuldt ud og ogsaa fritage dem for Edsaflæggelse, som vel ikke høre til et Trossamfund, hvor Eden er ligefrem forbudt, men som af personlig religiøs Overbevisning ønske sig fritagne for Edsaflæggelsen?

Jeg synes, det er uheldigt, at vi dog skulde have Undtagelser; jeg synes, vi hellere skulde ophæve Eden for alle og enhver og sige, at den ene Part kan være lige saa ærefuld og sandhedskærlig som den anden, og at derfor alle bør stilles ens. Jeg er vis paa, at ude i Samfundet vil denne Opfattelse finde Gehør, men skulde vi drikke den bitre Skaal og tage mod disse Bestemmelser, fordi vi ellers ikke kunne faa Retsreformen, saa lad os da haabe, at vi maa kunne faa disse Paragraffer forklarede saaledes, [at der ikke kan blive nogen Misforstaaelse, men at Forstaaelsen kan blive saaledes, som den nu er fremstillet af Ordføreren.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Maa jeg i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra den sidste ærede Taler (J. H. Jensen), gøre opmærksom paa, at det netop er denne Klarhed, som er tilsigtet indført i Paragraffen ved Ændringsforslaget Nr. 126. Jeg har ikke hørt nogen — heller ikke den ærede Justitsminister — bestride, at hvis det vedtoges i den Form med Ordet „Opfattelse“ i Stedet for „Tro“, betyder det det, som jeg har nævnt. Netop derfor er den ærede Justitsminister imod dette Forslag, men det maa i alt Fald være tilstrækkeligt for de Herrer, der kæmpe for den enkeltes Frihed, til at stemme for det og dermed følge Udvalgets Flertal paa alle disse Punkter. Tvivlen fremkommer, naar der staar „Tro“, ikke naar der staar „Opfattelse“.

Justitsministeren (Alberti): Ja, naturligvis har den ærede Ordfører Ret i, at hvis det Ændringsforslag, han hentydede til, nemlig Nr. 126, bliver vedtaget, vil ethvert Vidne, som forklarer, at hans religiøse Opfattelse ikke tillader ham at aflægge Ed, blive fri for at aflægge Ed. Betingelsen er altsaa den, at Vidnet, uden Hensyn til, hvilket Trossamfund han hører til, personlig har en religiøs Opfattelse, og denne personlige, individuelle Opfattelse forbyder ham at aflægge Ed. I saa Fald bliver han fri, hvis dette Ændringsforslag Nr. 126 vedtages. Jeg mener nu netop, at dette er urigtigt, fordi jeg i høj Grad frygter for, at mange Vidner, fordi deres Forklaring lider af Skavanker og ikke er rigtig, ville ad denne Vej smutte uden om at aflægge Ed, naar de blot i Retten behøve at sige, at Edsaflæggelsen strider mod deres personlige, religiøse Opfattelse. Det frygter jeg for, og derfor mener jeg, at dette Ændringsforslag ikke burde ved-